

Sprawa T-223/06 P

Parlament Europejski przeciwko Olemu Eistrupowi

Odwołanie — Skarga podpisana przez adwokata przy pomocy pieczęci —
Niedopuszczalność skargi

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (izba odwołań) z dnia 23 maja 2007 r. . . . II - 1584

Streszczenie wyroku

*Postępowanie — Skarga wszczynająca postępowanie — Wymogi formalne
(statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 21 akapit drugi; regulamin Sądu, art. 43 § 1 akapit
pierwszy i art. 44 § 6; instrukcje dla sekretarza Sądu Pierwszej Instancji, art. 6 ust. 1, 3, 4 i 5)*

II - 1581

W obecnym stanie prawnym wspólnotowych procedur sądowych podpis złożony przez adwokata własnoręcznie na oryginale pisma wszczynającego postępowanie jest jedynym sposobem umożliwiającym upewnienie się, że odpowiedzialność za sporządzenie i treść tego pisma procesowego spoczywa na osobie upoważnionej do reprezentowania strony skarżącej przed sądami wspólnotowymi. Wymóg złożenia odręcznego podpisu w rozumieniu art. 43 § 1 akapit pierwszy regulaminu Sądu zmierza, dla celów pewności prawnej, do zagwarantowania autentyczności skargi oraz wyeliminowania ryzyka, że w rzeczywistości mogłaby ona nie pochodzić od osoby upoważnionej. Należy więc uznać, że jest to istotny przepis proceduralny Sądu, który powinien być stosowany w sposób ścisły, a zatem jego naruszenie pociąga za sobą niedopuszczalność skargi i nie może być uzupełnione zgodnie z art. 21 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości, z art. 44 § 6 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji i z art. 6 ust. 1, 4 i 5 instrukcji dla sekretarza Sądu Pierwszej Instancji.

Zatem opatrzenie pisma wszczynającego postępowanie pieczęcią odzwierciedlającą podpis adwokata umocowanego przez stronę skarżącą powoduje niedopuszczalność skargi, bowiem ten pośredni i mechaniczny sposób „podpisania” nie pozwala sam w sobie na stwierdzenie, że to właśnie ten adwokat osobiście podpisał dane pismo procesowe. Taki istotny brak nie może zostać uzupełniony przez wyjaśnienia przedłożone

później przez adwokata niepozostawiające żadnych wątpliwości co do faktu, że to on sam złożył podpis na skardze, przez potwierdzenie przez stronę skarżącą, ani przez doręczenie stronie pozwanej skargi, ani też przez późniejsze dostarczenie Sądowi wersji opatrzonej odręcznym podpisem. Nie można się również powoływać celem dopuszczenia uzupełnienia na fakt, że strona pozwana nie wykazała naruszenia prawa do obrony w przypadku uznania skargi za dopuszczalną, bowiem naruszenie istotnego wymogu proceduralnego powoduje niedopuszczalność skargi, przy czym nie jest konieczna analiza skutków takiego naruszenia, a w szczególności ustalanie, czy brak odręcznego podpisu wyrządził szkodę stronie.

Nie można również w takim przypadku skutecznie powoływać się na usprawiedliwiony błąd, nie w tym celu, by skarga obarczona brakiem odręcznego podpisu stała się dopuszczalna, lecz celem uniknięcia upływu względem zainteresowanego terminu do wniesienia skargi, tak by umożliwić późniejsze wniesienie prawidłowo podpisanej wersji, która nie stanowiłaby pisma złożonego po terminie. W istocie w przypadku braku wyjątkowej okoliczności, która uniemożliwiłaby adwokatowi własnoręczne podpisanie skargi, ten ostatni nie dochowuje

wszelkiej staranności wymaganej od osoby przeciętnie zorientowanej, opatrując skargę pieczęcią odzwierciedlającą jego podpis, podczas gdy lektura istotnych dla sprawy tekstów, w szczególności art. 6 ust. 3 instrukcji dla sekretarza, powinna była spowo-

dować, że jako staranny i zorientowany profesjonalista podpisałby skargę w sposób odręczny.

(por. pkt 48, 50–54, 58–60, 64–66)